

فارسی

۱- در کدام گزینه تعداد واژه‌های بیشتری درست معنا شده است؟

«صباحت – یکایک – وبال – رقصه – افگار – خطوه»

(۱) به نوبت – زن و همسر – نامه – زخمی – قدم

(۳) صبح – ناگهان – امضا – زخمی – اشتباہ

۲- از میان مجموعه واژگان زیر معنای چند واژه درست است؟

«افغان (شیون) – تمکن (ثروتمند) – شائبه (عیب) – عنديب (هزارستان) – خنيده (کهن‌سال) – گزاف‌کاري (کارهای شگفت‌آور) – تلبیس (نیرنگ‌سازی) – مذلت (فرومایگی)»

۴ سه

۳ دو

(۲) هیون (هیزم) – منتsha (نوعی عصا) – استیصال (عجر)

(۴) قسیم (زیبا) – ارغند (قهرآلو) – غارب (برآمدگی پشت پا)

ترجمان دل غفلت زدگان است اینجا
در حقیقت نیست یک ظالم که چندین ظالم است
در بهار آن کس که می‌بنند در بستان خویش
سیل خونین جگر از پستی دیوار من است

۵- از میان ترکیب‌ها و واژه‌های زیر املای چند ترکیب نادرست است؟
«ستوران و چهاربایان – معجر و سرپوش – هول و ترسناک – ذایل و نابود شدن – زلت و لغش – ترجیه و برتری دادن – فراغ و دوری – محظوظ و تنگنا – زی‌حیات و جاندار – نقض عهد»

۴ چهار

۳ سه

(۱) یک

۶- در کدام مصراع‌ها غلط املایی دیده می‌شود؟

(الف) که خاص بر قد او بافتند درع سنا

(ب) در زیر آبنوس شب و روز هیچ دل

(پ) پس زیادت‌ها درون نقص‌هاست

(ت) تو مرهم نهی بر دل خسته‌گان

(ث) چون همی خوانی همی بینی سطور

(۱) الف، ب، ت

(۲) ب، ت، ث

۷- از میان مجموعه آثار زیر صاحب چند اثر نادرست ذکر شده است؟

«تذکرۀ‌الاولیا (سنایی) – یکی بود یکی نبود (محمدعلی جمالزاده) – قصه شیرین فرهاد (احمد عربلو) – تمہیدات (سهروردی) – کلیله و دمنه (ترجمه نصرالله منشی) – اسرار التوحید (محمدبن منور) – منطق الطیر (عطار) – ارمیا (رضامیرخانی)»

۴ چهار

۳ سه

(۱) یک

۸- در کدام بیت، آرایه‌های «اغراق، تضاد و تشبيه»، «همگی» یافت می‌شود؟

سلطان تویی که نیست به سلطانت احتیاج
که تو چون روزگردانی به روی خود شبستان را
که حاصلم همه چشمی تراست و جانی خشک
تو حسن یوسفی داری و من مهر زلخایی

(۱) ای مرد فقر هست تو را خرقه تو تاج

(۲) وصال تو به شب کس را میسر چون شود هرگز

(۳) تو را به مثل من ای دوست میل چون باشد

(۴) عزیز مصر اگر ما را ملامت‌گر بود شاید

۹- آرایه‌های مقابله کدام گزینه درست است؟

(۱) گرد از وجود خاکی عاشق برآورد

(۲) من اوّل روز دانستم که با شیرین درافت‌ام

(۳) مگر مدام در این فصل خاک مست بود

(۴) از تو آن روز که امید و فایابی دارم

چون او فتد آتش عشق تو در کسی (تشبیه / حسن تعلیل)
که چون فرهاد باید شست دست از جان شیرینم (جناس همسان / کنایه)
ز بس که بر وی ریزند جرعه‌های مدام (ایهام تناسب / اسلوب معادله)
تو در آن روز بکوشی و جفا بیش کنی (تضاد / مجاز)

۱۰- آرایه‌های «ایهام تناسب - اسلوب معادله - ایهام - تشبیه» به ترتیب در کدام ابیات دیده می‌شود؟

تازعفران چهره من لاله گون شود
دور از تو بـلای ناگهـان است
دل بـی عـشق مـی گـردد خـراب آـهـسته
تابـه خـلوـتـگـه خـورـشـید رـسـی چـرـخـ زـنـان

(۳) الف - ت - ب - پ
(۴) پ - ب - الف - ت

به مهرش صادقی چون صبح از آن مشهور آفاقی»

(۲) ایهام، تشبیه، ایهام تناسب، مجاز
(۴) حسن تعلیل، استعاره، ایهام تناسب، جناس ناقص

کـه خـاـک مـیـکـدـه عـشـق رـا زـیـارتـ کـرـد
من بر آـن دـامـن نـمـیـخـواـهـم غـبـارـ خـوـیـشـ رـا
مـرـهـم اـیـن رـیـش جـزـ اـیـن رـیـش نـیـسـتـ
پـرـده بـرـدارـ کـه اـز هـوشـ شـدـیـم

زـهـرـی کـه آـشـکـارـ شـدـ اـز طـرـفـ شـکـرـشـ
زان کـه اـین مـعـنـی نـدـانـدـ هـرـ کـه او بـرـ سـاحـلـ استـ
شـوـرـ وـ شـرـ اـز طـمـعـ آـیـدـ سـوـیـ جـانـ
چـهـ باـزـی آـرـدـشـ زـانـ پـرـدهـ بـیـرونـ

در دل او بـابـلـی پـرـ سـحـرـ وـ فـنـ
ورـ بـرـنـجـ خـاطـرـ نـازـکـ بـرـنـجـادـ زـمـنـ

(۲) مضـافـالـیـه - قـید - مـسـنـد - مضـافـالـیـه - قـید
(۴) نـهـاد - صـفت - مـفـعـول - مضـافـالـیـه - مـسـنـد

کـسـیـ کـنـدـ کـهـ بـهـ خـوـنـ جـگـرـ طـهـارتـ کـرـدـ
کـایـنـ حـرـیـفـانـ خـدـمـتـ جـامـ جـهـانـ بـینـ کـرـدـانـدـ»

(۲) در هـر دـوـ بـیـتـ یـکـ واـیـسـتـهـ اـزـ نـوـعـ صـفـتـ مضـافـالـیـهـ دـیدـهـ مـیـشـودـ.
(۴) هـرـ دـوـ بـیـتـ بـهـ شـیـوهـ بـلـاغـیـ سـرـوـدـهـ شـدـهـ اـسـتـ.

زـدـ بـرـ زـمـيـنـ هـمـچـوـ يـكـ شـاخـ بـيـدـ (خرـقـ عـادـتـ)
بـرـ آـنـ تـاـجـ زـرـ وـ دـرـمـ رـيـختـنـدـ (مـلـىـ)
وزـ اوـ شـادـمـانـ شـدـ دـلـ گـيـوـ وـ طـوـسـ (خرـقـ عـادـتـ)
بـرـ آـنـ گـونـهـ شـدـ اـخـتـرـ کـاوـيـانـ (مـلـىـ)

سيـمـرـغـهاـ شـدـنـدـ گـريـزانـ بـهـ قـافـهاـ
باـ صـدـ هـزارـ غـصـهـ يـكـيـ نـانـ نـمـيـ رسـدـ
راـدـمـ رـدانـ بـنـدـگـانـ رـاـ گـشـتـهـ رـامـ
وزـ هـرـ دـوـ نـامـ مـانـدـ چـوـ سـيـمـرـغـ وـ كـيمـيـاـ

الف) جـزـ دـیدـهـ هـيـچـ دـوـسـتـ نـدـيـدـ کـهـ سـعـيـ کـرـدـ

بـ) آـسـيـبـ غـمـ تـوـ درـ زـمانـهـ

پـ) سـراـيـ رـاـ کـهـ صـاحـبـ نـيـسـتـ، وـيرـانـيـ استـ مـعـارـشـ

تـ) کـمـ تـرـ اـزـ ذـرـهـ نـهـ اـيـ پـسـتـ مـشـوـ مـهـرـ بـورـزـ

ـ(ـ1ـ) تـ -ـ پـ -ـ بـ -ـ الفـ

ـ(ـ2ـ) تـ -ـ بـ -ـ پـ -ـ الفـ

۱۱- آـرـايـهـهـاـيـ بـيـتـ زـيـرـ، كـداـمـانـدـ؟

ـ(ـ3ـ) زـمـهـرـ روـيـ اوـ عمرـيـ استـ تـا~ دـمـ مـيـزنـيـ سـلـمانـ

(۱) اـيـهـامـ، اـسـتـعـارـهـ، حـسـ آـمـيزـيـ، كـاهـيـ

(۳) حـسـ تـعـلـيلـ، اـيـهـامـ، اـيـهـامـ تـنـاسـبـ، حـسـ آـمـيزـيـ

۱۲- درـ کـداـمـ گـزـينـهـ نوعـ وـابـستـهـ وـابـستـهـ مـتـفاـوتـ استـ؟

(۱) ثـوابـ رـوـزـهـ وـ حـجـ قـبـولـ آـنـ کـسـ بـرـدـ

(۲) خـاـکـ پـاـيـشـ خـوـاستـمـ شـدـ باـزـ گـفـتـمـ زـينـهـارـ

(۳) دـسـتـ بـگـشـ سـاـمـاـنـ خـوـدـ رـاـ بـگـيـرـ

(۴) تـابـ دـيـدارـ تـوـ درـ مـاـنـبـودـ

۱۳- درـ کـداـمـ بـيـتـ هـرـ دـوـ جـملـهـ «ـنـهـادـ +ـ مـسـنـدـ +ـ فعلـ» وـ «ـنـهـادـ +ـ مـسـنـدـ +ـ فعلـ» دـيدـهـ مـيـشـودـ؟

(۱) شـيـرـينـيـ فـرـاغـ کـنـدـ تـلـخـ درـ مـذـاقـ

(۲) يـادـ سـاحـلـ کـيـ کـنـدـ مـسـتـغـرـقـ درـ بـيـانـ عـشـقـ

(۳) گـفـتـ اـيـنـ مـعـكـوسـ مـيـ گـوـيـيـ بـيـانـ

(۴) درـ اـنـديـشـهـ کـهـ لـعـبـتـ باـزـ گـرـدونـ

۱۴- نقـشـ دـسـتـورـيـ کـلـمـاتـ مـشـخـصـ شـدـ بـهـ تـرـتـيـبـ درـ کـداـمـ گـزـينـهـ دـيدـهـ مـيـشـودـ؟

* «ـگـويـدـ خـنـدانـ کـايـ مـوـلـايـ مـنـ

* «ـگـرـ چـوـ شـمعـشـ پـيـشـ مـيـرمـ بـرـ غمـ خـنـدانـ شـودـ

(۱) مـتـتمـ - مـسـنـدـ - نـهـادـ - مـتـتمـ - مـسـنـدـ

(۳) مـتـتمـ - قـيدـ - نـهـادـ - مضـافـالـیـهـ - مـسـنـدـ

۱۵- باـ تـوجـهـ بـهـ اـبـيـاتـ زـيـرـ کـداـمـ گـزـينـهـ نـادرـستـ استـ؟

«ـنـماـزـ درـ خـمـ آـنـ اـبـرـوـانـ محـرابـيـ

درـ سـفـالـيـنـ کـاسـهـ رـنـدانـ بـهـ خـوارـيـ منـگـريـدـ

(۱) درـ دـوـ بـيـتـ پـنـجـ تـرـكـيـبـ وـصـفيـ دـيدـهـ مـيـشـودـ.

(۳) هـرـ بـيـتـ يـكـ جـملـهـ مـسـتـقـلـ مرـكـبـ استـ.

۱۶- زـمـيـنهـ حـمـاسـهـ درـ کـداـمـ بـيـتـ بـهـ درـسـتـيـ مـشـخـصـ نـشـدهـ استـ؟

(۱) گـرـفـتـمـ کـمـرـبـنـدـ دـيـ وـسـپـيدـ

(۲) بـهـ سـرـ بـرـشـ تـاجـيـ بـرـآـيـختـنـدـ

(۳) بـهـ رـزـمـ اـنـدـرـوـنـ کـشـتـهـ شـدـ اـشـكـبـوسـ

(۴) زـدـبـهـ بـهـ پـرـمـايـهـ وـپـرـنـيـانـ

۱۷- مـفـهـومـ کـداـمـ بـيـتـ مـتـفـاـوتـ استـ؟

(۱) شـهـبـوـفـهـاـ شـدـنـدـ مـهـاجـمـ بـهـ قـصـرـهاـ

(۲) جـهـالـ درـ تـسـنـعـ وـ اـربـابـ فـضـلـ رـاـ

(۳) واـزـگـونـهـ کـرـدـهـ عـالـمـ پـوـسـتـيـنـ

(۴) منـسـوخـ شـدـ مـرـوـتـ وـ مـعـدـومـ شـدـ وـفـاـ

۱۸- مفهوم مقابل کدام بیت نادرست است؟

بردباری مسور را افکند و کشت (نکوهش برباری)
که خطاً کز خرد خیزد تو آن را از بنان بینی (منشأ همه امور خداست)
کاین همه بیداد شبان می کند (بیگانه سنتیزی)
به هر دامی که بنهادم من اندر دام پیوستم (از ماست که بر ماست)

- (۱) فیل را شد زین اطلس زیب پشت
- (۲) زیزدان دان نه از ارکان که کوتهدیدگی باشد
- (۳) گله مارا گله از گرگ نیست
- (۴) به هر چاهی که بر کندم ز اول من درافتادم

۱۹- مفهوم کدام دو بیت یکسان نیست؟

گشته حیران ز هم نبردیشان
آورده مرگ گرم به آغوش تو پناه
هر که فانی شد ز خود مردانه‌ای است
چو دیگر سالکان خود را هم اندر نرdban بینی
کز این کوه آتش نیابم تپش
که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند
تانيابم زین تن خاکی نجات
هر که گرداند رخ از دیدن خود قبله‌نما است

- (۱) مرگ بازیچه پیش مردیشان
لبریز زندگی است نفس‌های آخرت
- (۲) وصلت آن کس یافت کز خود شد فنا
اگر صدقern از این عالم پیوی سوی آن بالا
- (۳) به نیروی یزدان نیکی دهش
تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار
- (۴) سجده نت وان کرد بر آب حیات
هر که گم کرد در این مادیه خود را خضر است

۲۰- مفهوم کدام بیت با سایر گزینه‌ها متفاوت است؟

در سر افتاده چو خورشید هوای سفرم
که یوسف بر لب نیل آرزوی آب چه دارد
از سر هوای خاک وطن و نمی‌شود
از برایش سرمه چشم است دیدار وطن

- (۱) چند در خاک وطن غنچه بود بال و پرم؟
- (۲) نگردد تشننه خاک وطن سیراب در غربت
- (۳) صائب کجا رویم که هر جا که می‌رویم
- (۴) هر که دور از میهن خود در دیار غربت است

۲۱- مفهوم بیت زیر با کدام گزینه قرابت معنایی دارد؟

کرده کردگار کیهان است
(۲) نعَّ من شاء و تَذَلَّ من شاء
(۴) كُلُّ أَنْاءٍ يَتَرَشَّحُ بِمَا فِيهِ

- (۱) و ما رمیت اذ رمیت و لکن الله رمی
- (۳) کل شیء یرجع الی اصله

۲۲- عبارات زیر، با کدام بیت قرابت مفهومی دارد؟

«گفت: به خاطر داشتم که چون به درخت گل رسم، دامنی پر کنم هدیه اصحاب را چون برسیدم، بوی گلم چنان مست کرد که دامن از دست برفت.»
عاشقی سوخته خرمن چو زلیخا برخاست
تابه چوگان که در خواهد فتادن گوی دوست
چون بدیدیم زبان سخن از کار برفت
به مصر آ، تا پدید آیند یوسف را خریداران

- (۱) هر کجا سروقدی چهره چو یوسف بنمود
- (۲) هرکسی بی خویشتن جولان عشقی می‌کند
- (۳) صورت یوسف نادیده صفت می‌کردیم
- (۴) تو با این مردم کوتنه‌نظر در چاه کنعانی

که دل به درد تو خو کرد و ترک درمان گفت
بی خلاف از وی برآرد داغ بی‌صبری دمار
درد میخانه قسمت می سر جوش من است
ولی چه سود که سررشته در رضای تو بست
تدبیر این قضیه بروزن زین سه چار نیست

۲۳- همه ابیات با بیت زیر، تناسب مفهومی دارند؛ به جز:

- (۱) هر که روزی بی‌رضایش چهره زیباش دید
- (۲) در خرابات رضا نشو و نما یافته‌ام
- (۳) مرا به بند تو دوران چرخ راضی کرد
- (۴) صبر و تحمل است و رضا چاره با قضا

-۲۴- مفهوم کدام بیت، متفاوت با سایر ابیات است؟

باید اول طالب مردی ش---وی
با دست اشارتم کرد که عزم سوی ما کن
تپیدن---ای ب---ی تابان---ه دل
که انصاف می دهیم و ز راه او فتاده ایم

(۱) گفت حق ایندر سفر هر جا روی

(۲) در خواب دوش پیری در کوی عشق دیدم

(۳) به منزل می رساند سالکان را

(۴) کار از تو موی رود مددی ای دلیل راه

-۲۵- کدام گزینه، با توجه به متن زیر نادرست است؟

«ای که مال از بحر جاه دوست می داری، کرم کن و تواضع پیش گیر که جاهی از این رفیع تر نیست که خلقت دوست دارند و ثنا گویند.»

(۱) متن فوق با عبارت «از آسمان تاج بارد؛ اما بر سر آن کس که سر فرود آرد» تناسب مفهومی دارد.

(۲) متن مشکل از هفت جمله است و «ت» در «خلقت» نقش مفعولی دارد.

(۳) در متن یک غلط املایی یافت می شود و مترادف واژه «مقام» نیز آمده است.

(۴) در متن فوق منادا مذکور است و دو ترکیب وصفی وجود دارد.

۶۹